

บทที่ 4

ผลการศึกษา และอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อขั้นตอนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ของผู้บำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของกรมคุมประพฤติในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 122 คน โดยผู้ศึกษาได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง และได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด 122 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป

ในบทนี้ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น ในบทนี้ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ ผลการวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการ ระยะเวลาในการเสพยาเสพติด ประวัติการกระทำผิด ความผิดฐาน ความผิด ประวัติการเข้ารับการบำบัด โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ นำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

ส่วนที่ 2 ทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 อันประกอบไปด้วย ขั้นตอนการสอบสวน ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด ขั้นตอนการชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี ขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอตารางประกอบคำอธิบาย

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร

ส่วนที่ 4 อภิปรายผลการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษาใช้ตารางประกอบการบรรยายตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน/ลักษณะส่วนบุคคลของผู้เข้ารับ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและลักษณะส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ผลการวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการ ประวัติการกระทำความผิด ประวัติการบำบัดรักษายาเสพติด ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1.1 เพศ อายุ และสถานภาพสมรส

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
จำแนกตาม เพศ อายุ และสถานภาพสมรส

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (N = 122)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	80	65.6
หญิง	42	34.4
อายุ (ปี)		
น้อยกว่า 20	21	17.2
20-30	64	52.2
31-40	24	19.7
41-50	10	8.2
มากกว่า 50	3	2.5
สถานภาพสมรส		
โสด	72	59.0
สมรส	37	30.3
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	13	10.7

จากตารางที่ 4.1 ผู้เข้ารับกรฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดร้อยละ 65.6 เป็นเพศชาย และร้อยละ 34.4 เป็นเพศหญิง โดยช่วงอายุร้อยละ 52.2 อยู่ระหว่าง 20-30 ปี รองลงมาร้อยละ 19.7 มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี และร้อยละ 2.5 มีอายุมากกว่า 50 ปี ตามลำดับ

สำหรับสถานภาพสมรสนั้น ร้อยละ 59.0 มีสถานภาพโสด รองลงมาร้อยละ 30.3 สมรสแล้ว และร้อยละ 10.7 สถานภาพหย่าร้าง/แยกกันอยู่ ตามลำดับ

1.2 ระดับการศึกษา อาชีพและผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการ

ตารางที่ 4.2

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้ารับกรฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพและผลการวินิจฉัย
ของคณะกรรมการ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (N = 122)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	30	24.6
มัธยมศึกษาตอนต้น	44	36.1
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	20	16.4
อนุปริญญา/ปวส.	15	12.3
ปริญญาตรี	4	3.3
ไม่ได้เรียนหนังสือ	9	7.4
อาชีพ		
รับจ้างทั่วไป	45	36.9
นักเรียน/นักศึกษา	19	15.6
ค้าขาย	18	14.8
ลูกจ้าง/พนักงานห้างร้าน	20	16.4
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	20	16.4
ผลการวินิจฉัย		
เป็นผู้เสพ	56	45.9
เป็นผู้ติดยาเสพติด	59	48.4
เป็นผู้เสพและติดยาเสพติด	7	5.7

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดร้อยละ 36.1 มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมาร้อยละ 24.6 ระดับประถมศึกษา และร้อยละ 3.3 ระดับปริญญาตรี ตามลำดับ ด้านการประกอบอาชีพร้อยละ 39.6 ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมาร้อยละ 16.4 เป็นลูกจ้าง/พนักงานห้างร้านและไม่ได้ประกอบอาชีพ และร้อยละ 14.8 ค้าขาย ตามลำดับ

สำหรับผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดร้อยละ 48.4 เป็นผู้ติดยาเสพติด รองลงมาร้อยละ 45.9 เป็นผู้เสพ และร้อยละ 5.7 เป็นผู้เสพและติดยาเสพติด ตามลำดับ

1.3 ประวัติการกระทำความผิดฐานความผิด ประวัติการบำบัดรักษายาเสพติด

ตารางที่ 4.3

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
จำแนกตามประวัติการกระทำความผิดฐานความผิด
และประวัติการบำบัดรักษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (N = 122)	ร้อยละ
ประวัติการกระทำความผิด		
ไม่เคย	10	8.2
เคย แต่ไม่เคยถูกจับกุม	48	39.3
เคย และเคยถูกจับกุมมาแล้ว	64	52.2
ฐานความผิด		
เสพยาเสพติด	96	78.7
เสพและมีไว้ในครอบครอง	21	17.2
เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย	2	1.6
เสพและจำหน่ายยาเสพติด	3	2.5
ประวัติการเข้ารับการบำบัด		
ไม่เคย	78	63.9
เคย	44	36.1

ด้านประวัติการกระทำความผิดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 8.2 ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน รองลงมาร้อยละ 39.3 เคยแต่ไม่เคยถูกจับกุม และร้อยละ 52.2 เคยและเคยถูกจับกุมมาแล้ว ตามลำดับ ส่วนด้านฐานความผิด ร้อยละ 78.7 มีความผิดฐานเสพยาเสพติด รองลงมาร้อยละ 17.2 เสพและมีไว้ในครอบครอง และร้อยละ 2.5 และจำหน่ายยาเสพติดตามลำดับ

สำหรับด้านประวัติการบำบัดรักษา ร้อยละ 63.9 ไม่เคยเข้ารับการบำบัดรักษาอาการติดยาเสพติดมาก่อน รองลงมาร้อยละ 36.1 เคยเข้ารับการบำบัดรักษาอาการติดยาเสพติดมาแล้วตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ทศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ในส่วนนี้เป็นการศึกษาทัศนคติของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ในขั้นตอนของการดำเนินงาน ได้แก่ ขั้นตอนการสอบสวน ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพหรือติดยาเสพติด ขั้นตอนการชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี และขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งจะขอเสนอผลการศึกษา โดยปรากฏทั้ง 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นตอนการสอบสวน

ตารางที่ 4.4

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อขั้นตอนการสอบสวน

ขั้นตอนการสอบสวน	ระดับทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ตำรวจใช้หลักฐานยืนยันใน	-	2.5	5.7	26.6	65.6	1.45	0.72	น้อย
การจับกุมท่านเหมาะสม	-	(3)	(7)	(32)	(80)			ที่สุด

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ขั้นตอนการสอบสวน	ระดับทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การใช้ผลการตรวจ ปัสสาวะสีม่วงเป็นหลัก ฐานที่เพียงพอในการส่ง ฟ้องผู้เสพยาเสพติด	9.0 (11)	28.7 (35)	25.4 (31)	18.0 (22)	18.9 (23)	2.90	1.26	ปานกลาง
ตำรวจปฏิบัติต่อผู้ต้องหา คดียาเสพติดทุกคนเสมือน เป็นผู้ป่วย	15.6 (19)	26.6 (32)	40.2 (49)	16.4 (20)	1.6 (2)	3.38	0.99	มาก
ตำรวจ / พนักงานสอบสวน ให้ความเป็นธรรมกับผู้ถูก จับกุมทุกคนอย่าง เท่าเทียมกัน	12.3 (15)	16.4 (20)	55.7 (68)	15.6 (19)	- -	3.25	0.87	ปานกลาง
การจับกุมยาเสพติดต้อง จับได้ขณะที่เสพจริง	29.5 (32)	32.8 (36)	26.2 (20)	9.8 (12)	1.6 (2)	3.79	1.03	มาก
ตำรวจจับกุมท่านเพราะ ท่านทำผิดจริง	9.3 (14)	50.0 (75)	19.7 (24)	4.9 (6)	2.5 (3)	3.75	0.82	มาก
พนักงานสอบสวนต้องนำ ตัวผู้ต้องหาไปศาลภายใน 48 ชั่วโมง หากผู้ต้องหา อายุไม่ถึง 18 ปี บริบูรณ์ ต้องส่งภายใน 24 ชั่วโมง	9.8 (12)	37.7 (46)	43.4 (53)	6.6 (8)	2.5 (3)	3.46	0.85	มาก

$\bar{x} = 3.14$ S.D. = 0.39

- พนักงานสอบสวนต้องนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายใน 48 ชั่วโมง หากผู้ต้องหาอายุไม่ถึง 18 ปี บริบูรณ์ต้องส่งภายใน 24 ชั่วโมง พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 43.4 มีทัศนคติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 37.7 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 9.8 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 แสดงว่า พนักงานสอบสวนต้องนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายใน 48 ชั่วโมง หากผู้ต้องหาอายุไม่ถึง 18 ปี บริบูรณ์ต้องส่งภายใน 24 ชั่วโมง อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในภาพรวมทัศนคติของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในขั้นตอนการสอบสวน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 แสดงว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด

ตารางที่ 4.5

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติดต่อขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด

ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์ฯ	ระดับทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ศาลควรสั่งให้ตรวจพิสูจน์โดยดูจากสำนวนการสอบสวนเป็นหลัก	6.6 (8)	43.3 (53)	35.2 (43)	12.3 (15)	2.5 (3)	3.39	0.88	มาก
ศาลสั่งให้ตรวจพิสูจน์คดียาเสพติดโดยไม่ต้องสืบพยาน	4.9 (6)	27.0 (33)	27.9 (34)	31.1 (38)	9.0 (11)	2.88	1.06	ปานกลาง
พนักงานเจ้าหน้าที่ควรให้คำแนะนำหรือให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการตรวจพิสูจน์	31.1 (38)	32.0 (39)	32.0 (39)	3.3 (4)	1.6 (2)	3.88	0.95	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์ฯ	ระดับทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
พนักงานเจ้าหน้าที่ควรชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการประโยชน์ ที่จะได้รับการตรวจพิสูจน์	28.7 (35)	47.5 (58)	18.0 (22)	5.7 (7)	- -	3.99	0.84	มาก
การตรวจพิสูจน์ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน	16.4 (20)	47.5 (58)	18.0 (37)	5.7 (7)	- -	3.75	0.80	มาก
คณะกรรมการฯ มีการวิเคราะห์ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นรายบุคคลอย่างละเอียดก่อนจัดทำแผนฯ	5.7 (7)	36.9 (45)	57.4 (70)	- -	- -	3.48	0.61	มาก
คณะกรรมการฯ กำหนดโปรแกรมการฟื้นฟูตามความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นรายบุคคล	8.2 (10)	27.0 (33)	54.1 (66)	10.7 (13)	- -	3.33	0.78	ปานกลาง
ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ใหม่จะได้รับการตรวจร่างกายและอนามัยจากแพทย์หรือพยาบาล	5.7 (7)	36.9 (45)	57.4 (70)	- -	- -	3.48	0.61	มาก
เจ้าหน้าที่สามารถควบคุมดูแลผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้อย่างทั่วถึงตลอดเวลา	9.0 (11)	25.4 (31)	45.9 (56)	17.2 (21)	2.5 (3)	3.21	0.92	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์ฯ	ระดับทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
สถานที่เพื่อการควบคุมตัวตรวจพิสูจน์มีระบบการควบคุมที่เข้มงวดกวดขันยากต่อการหลบหนี	9.8 (12)	30.3 (37)	54.1 (66)	4.9 (6)	0.8 (1)	3.43	0.77	มาก
พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำรายงานการตรวจพิสูจน์สรุปความเห็น แนวทางการฟื้นฟูได้ถูกต้องตามความเป็นจริง เป็นธรรม และปราศจากอคติ	32.8 (40)	28.7 (35)	32.0 (39)	4.1 (5)	2.5 (3)	3.85	1.01	มาก

$\bar{x} = 3.51$ S.D. = 0.34

จากตารางที่ 4.5 ทัศนคติของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- ศาลควรสั่งให้ตรวจพิสูจน์โดยดูจากสำนวนการสอบสวนเป็นหลัก พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 43.4 มีทัศนคติในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 35.2 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 12.3 มีทัศนคติอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 แสดงว่า ศาลควรสั่งให้ตรวจพิสูจน์โดยดูจากสำนวนการสอบสวนเป็นหลัก อยู่ในระดับมาก

- ศาลสั่งให้ตรวจพิสูจน์คดียาเสพติดโดยไม่ต้องสืบพยาน พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 31.1 มีทัศนคติในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 27.9 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 27.0 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 แสดงว่า ศาลสั่งให้ตรวจพิสูจน์คดียาเสพติดโดยไม่ต้องสืบพยาน อยู่ในระดับปานกลาง

- พนักงานเจ้าหน้าที่ควรให้คำ แนะนำหรือให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการตรวจ พิสูจน์ พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 32.0 มีทัศนคติในระดับมากและ ปานกลาง รองลงมาร้อยละ 31.1 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 3.3 มีทัศนคติอยู่ใน ระดับน้อย เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 แสดงว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ควรให้คำ แนะนำหรือให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการตรวจพิสูจน์ พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด อยู่ในระดับมาก

- พนักงานเจ้าหน้าที่ควรชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการประโยชน์ ที่จะได้รับการตรวจ พิสูจน์ พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 47.5 มีทัศนคติในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 28.7 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 18.0 มีทัศนคติอยู่ในระดับปาน กลาง เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 แสดงว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ควรชี้แจง วัตถุประสงค์ วิธีการประโยชน์ ที่จะได้รับการตรวจพิสูจน์ พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด อยู่ในระดับมาก

- การตรวจพิสูจน์ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 47.5 มีทัศนคติในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 18.0 มีทัศนคติ อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 16.4 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 แสดงว่า การตรวจพิสูจน์ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน อยู่ใน ระดับมาก

- คณะอนุกรรมการฯ มีการวิเคราะห์ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นรายบุคคลอย่าง ละเอียดก่อนจัดทำแผน พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 57.4 มีทัศนคติ ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 36.9 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 5.7 มีทัศนคติอยู่ ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 แสดงว่า คณะอนุกรรมการฯ มี การวิเคราะห์ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นรายบุคคลอย่างละเอียดก่อนจัดทำแผน อยู่ในระดับมาก

- คณะอนุกรรมการฯ กำหนดโปรแกรมการฟื้นฟูตามความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการ ตรวจพิสูจน์เป็นรายบุคคล พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 54.1 มีทัศนคติ ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.0 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 10.7 มีทัศนคติ อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 แสดงว่า คณะอนุกรรมการฯ กำหนดโปรแกรมการฟื้นฟูตามความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นรายบุคคล อยู่ใน ระดับปานกลาง

- ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ใหม่จะได้รับการตรวจร่างกายและอนามัยจากแพทย์หรือ พยาบาล พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 57.4 มีทัศนคติในระดับปาน

กลาง รองลงมาร้อยละ 36.9 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 5.7 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 แสดงว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ใหม่จะได้รับการตรวจร่างกายและอนามัยจากแพทย์หรือพยาบาล อยู่ในระดับมาก

- เจ้าหน้าที่ที่สามารถควบคุม ดูแลผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้อย่างทั่วถึงตลอดเวลา พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 45.9 มีทัศนคติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 25.4 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 9.0 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ที่สามารถควบคุม ดูแลผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้อย่างทั่วถึงตลอดเวลา อยู่ในระดับปานกลาง

- สถานที่เพื่อการควบคุมตัวตรวจพิสูจน์มีระบบการควบคุมที่เข้มงวดกวดขันยากต่อการหลบหนี พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 54.1 มีทัศนคติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 30.3 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 9.8 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 แสดงว่า สถานที่เพื่อการควบคุมตัวตรวจพิสูจน์มีระบบการควบคุมที่เข้มงวดกวดขันยากต่อการหลบหนี อยู่ในระดับมาก

- พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำรายงานการตรวจพิสูจน์ สรุปความเห็น แนวทางการฟื้นฟูฯ ได้ถูกต้องตามความเป็นจริง เป็นธรรม และปราศจากอคติ พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 32.8 มีทัศนคติในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 32.0 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 28.7 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 แสดงว่า พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำรายงานการตรวจพิสูจน์ สรุปความเห็น แนวทางการฟื้นฟูฯ ได้ถูกต้องตามความเป็นจริง เป็นธรรม และปราศจากอคติ อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในภาพรวมทัศนคติของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 แสดงว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีทัศนคติอยู่ในระดับมาก

2.3 ขั้นตอนการชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี

ตารางที่ 4.6

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้เข้ารับการฟื้นฟู
สมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติดต่อขั้นตอนการชะลอ
การฟ้องศาลดำเนินคดี

ขั้นตอนการชะลอการฟ้องฯ	ระดับทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
หากกรณียาเสพติดไม่มีการฟื้นฟูฯ อัยการสั่งยื่นฟ้องต่อศาลทันที	16.4 (20)	36.9 (45)	36.1 (44)	6.6 (8)	4.1 (5)	3.55	0.98	มาก
หากกรณียาเสพติดมีการฟื้นฟูฯ อัยการจะชะลอการฟ้องระหว่างการฟื้นฟู	12.3 (15)	38.5 (47)	39.3 (48)	7.4 (9)	2.5 (3)	3.51	0.89	มาก
หากผลการฟื้นฟูไม่เป็นที่น่าพอใจ อัยการสั่งยื่นฟ้องต่อศาล	10.7 (13)	11.5 (14)	59.0 (72)	15.6 (19)	3.3 (4)	3.11	0.91	ปาน กลาง
หากผลการฟื้นฟูเป็นที่น่าพอใจ อัยการสั่งไม่ฟ้องและยุติการดำเนินคดี	41.0 (50)	39.3 (48)	16.4 (20)	3.3 (4)	- -	4.18	0.82	มาก

$\bar{x} = 3.46$ S.D. = 0.81

จากตารางที่ 4.6 ทัศนคติของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในขั้นตอนการชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- หากกรณียาเสพติดไม่มีการฟื้นฟูฯ อัยการสั่งยื่นฟ้องต่อศาลทันที พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 36.9 มีทัศนคติในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 36.1 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 16.4 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาใน

ภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 แสดงว่า หากกรณียาเสพติดไม่มีการฟื้นฟู อัยการสั่งยื่นฟ้องต่อศาล อยู่ในระดับมาก

- หากกรณียาเสพติดมีการฟื้นฟู อัยการจะชะลอการฟ้องระหว่างการฟื้นฟู พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 39.3 มีทัศนคติในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 38.5 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 12.3 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 แสดงว่า หากกรณียาเสพติดมีการฟื้นฟู อัยการจะชะลอการฟ้องระหว่างการฟื้นฟู อยู่ในระดับมาก

- หากผลการฟื้นฟูไม่เป็นที่น่าพอใจ อัยการสั่งยื่นฟ้องต่อศาล พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 59.0 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 15.6 มีทัศนคติอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 11.5 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 แสดงว่า หากผลการฟื้นฟูไม่เป็นที่น่าพอใจ อัยการสั่งยื่นฟ้องต่อศาล อยู่ในระดับปานกลาง

- หากผลการฟื้นฟูเป็นที่น่าพอใจ อัยการสั่งไม่ฟ้องและยุติการดำเนินคดี พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 41.0 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 39.3 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 16.4 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 แสดงว่า หากผลการฟื้นฟูเป็นที่น่าพอใจ อัยการสั่งไม่ฟ้องและยุติการดำเนินคดี อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในภาพรวมทัศนคติของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในขั้นตอนการชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 แสดงว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 ขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ตารางที่ 4.7

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้เข้ารับการฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อขั้นตอนการฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ขั้นตอนการฟื้นฟู สมรรถภาพฯ	ระดับทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
พนักงานคุมประพฤติมีการ ประสานงานกับศูนย์ฟื้นฟูฯ เป็นระยะ ๆ	18.9 (23)	32.0 (39)	41.8 (51)	5.7 (7)	1.6 (2)	3.61	0.91	มาก
ศูนย์ฟื้นฟูฯควรจัดให้มีการ ปฐมนิเทศผู้เข้ารับการ ฟื้นฟูฯ ที่เข้าใหม่	30.3 (37)	32.8 (40)	33.6 (41)	2.5 (3)	0.8 (1)	3.89	0.90	มาก
อนุกรรมการฯ (แพทย์) ควรทำการประเมินทาง กายให้กับผู้เข้ารับการฟื้นฟู ฯทุกคน	11.5 (14)	42.6 (52)	40.2 (49)	2.5 (3)	3.3 (4)	3.57	0.85	มาก
คณะอนุกรรมการ (นักจิต ฯ) ควรทำการประเมินทาง จิตให้กับผู้เข้ารับการฟื้นฟู ฯทุกคน	18.9 (23)	32.0 (39)	39.3 (48)	4.9 (6)	4.9 (6)	3.55	1.01	มาก
คณะอนุกรรมการฯ (นักสังคมสงเคราะห์) ควร ทำการประเมินทางสังคม ให้กับผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ทุกคน	15.6 (19)	29.5 (36)	50.8 (62)	2.5 (3)	1.6 (2)	3.80	0.84	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ขั้นตอนการฟื้นฟู สมรรถภาพฯ	ระดับทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
คณะอนุกรรมการฯควรมี การพิจารณาลดหรือขยาย เวลาการฟื้นฟูฯได้ตาม ความเหมาะสม	16.4 (20)	28.7 (35)	52.2 (64)	2.5 (3)	- -	3.59	0.79	มาก
เจ้าหน้าที่/ครูฝึก/พยาบาล ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ ติดยาเสพติด มีการประเมิน พฤติกรรมผู้เข้ารับการฟื้นฟู ฯในระหว่างการฟื้นฟู	18.0 (22)	50.8 (62)	25.4 (31)	4.1 (5)	1.6 (2)	3.80	0.84	มาก
เจ้าหน้าที่/ครูฝึก/พยาบาล ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ ติดยาเสพติดมีการประเมิน พฤติกรรมผู้เข้ารับการ ฟื้นฟูฯ เมื่อครบกำหนดการ ฟื้นฟู	4.9 (6)	49.2 (60)	34.4 (42)	5.7 (7)	5.7 (7)	3.42	0.90	มาก
การดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ช่วยลดจำนวนผู้ติด ยาเสพติดได้	28.7 (35)	41.8 (51)	25.4 (31)	2.5 (3)	1.6 (2)	3.93	0.89	มาก
ผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ เห็น คุณค่าของ พ.ร.บ. ฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ที่ให้โอกาสเข้า รับการฟื้นฟู	40.2 (49)	38.5 (47)	18.0 (22)	3.3 (4)	- -	4.16	0.83	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ขั้นตอนการฟื้นฟู สมรรถภาพฯ	ระดับทัศนคติ					\bar{x}	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การบำบัดให้ผลเป็นที่น่า พอใจ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ สามารถลด เลิกการเสพ ยาเสพติด และฟื้นการ ฟื้นฟู	17.2 (21)	63.1 (77)	13.1 (16)	5.7 (7)	0.8 (1)	3.90	0.78	มาก

$$\bar{x} = 3.72 \quad S.D. = 0.43$$

จากตารางที่ 4.7 ทัศนคติของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- พนักงานคุมประพฤติมีการประสานงานกับศูนย์ฟื้นฟูฯ เป็นระยะ ๆ พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 41.8 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 32.0 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 18.9 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 แสดงว่า พนักงานคุมประพฤติมีการประสานงานกับศูนย์ฟื้นฟูฯ เป็นระยะ ๆ อยู่ในระดับมาก

- ศูนย์ฟื้นฟูฯ ควรจัดให้มีการประชุมนิเทศผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ที่เข้าใหม่ พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 33.6 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 32.8 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 30.3 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 แสดงว่า ศูนย์ฟื้นฟูฯ ควรจัดให้มีการประชุมนิเทศผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ที่เข้าใหม่ อยู่ในระดับมาก

- อนุกรรมการฯ (แพทย์) ควรทำการประเมินทางกายให้กับผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ทุกคน พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 42.6 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 40.2 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 11.5 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 แสดงว่า อนุกรรมการฯ (แพทย์) ควรทำการประเมินทางกายให้กับผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ทุกคน อยู่ในระดับมาก

- คณะอนุกรรมการ (นักจิตฯ) ควรทำการประเมินทางจิตให้กับผู้เข้ารับการฟื้นฟูทุกคน พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 39.3 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 32.0 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 18.9 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 แสดงว่า คณะอนุกรรมการ (นักจิตฯ) ควรทำการประเมินทางจิตให้กับผู้เข้ารับการฟื้นฟูทุกคน อยู่ในระดับมาก

- คณะอนุกรรมการฯ (นักสังคมสงเคราะห์) ควรทำการประเมินทางสังคมให้กับผู้เข้ารับการฟื้นฟูทุกคน พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 50.8 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.5 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 15.6 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 แสดงว่า คณะอนุกรรมการฯ (นักสังคมสงเคราะห์) ควรทำการประเมินทางสังคมให้กับผู้เข้ารับการฟื้นฟูทุกคน อยู่ในระดับมาก

- คณะอนุกรรมการฯ ควรมีการพิจารณาลดหรือขยายเวลาการฟื้นฟูได้ตามความเหมาะสม พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 52.2 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 28.7 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 16.4 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 แสดงว่า คณะอนุกรรมการฯ ควรมีการพิจารณาลดหรือขยายเวลาการฟื้นฟูได้ตามความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

- เจ้าหน้าที่/ครูฝึก/พยาบาลในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีการประเมินพฤติกรรมผู้เข้ารับการฟื้นฟูในระหว่างการฟื้นฟู พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 50.8 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 25.4 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 18.0 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 แสดงว่า เจ้าหน้าที่/ครูฝึก/พยาบาลในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีการประเมินพฤติกรรมผู้เข้ารับการฟื้นฟูในระหว่างการฟื้นฟู อยู่ในระดับมาก

- เจ้าหน้าที่/ครูฝึก/พยาบาล ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีการประเมินพฤติกรรมผู้เข้ารับการฟื้นฟู เมื่อครบกำหนดการฟื้นฟู พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 49.2 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 34.4 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.7 มีทัศนคติอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 แสดงว่า เจ้าหน้าที่/ครูฝึก/พยาบาล ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีการประเมินพฤติกรรมผู้เข้ารับการฟื้นฟู เมื่อครบกำหนดการฟื้นฟู อยู่ในระดับมาก

- การดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ช่วยลดจำนวนผู้ติดยาเสพติดได้ พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 41.8 มี

ทัศนคติอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 28.7 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 25.4 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 แสดงว่า การดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ช่วยลดจำนวนผู้ติดยาเสพติดได้ อยู่ในระดับมาก

- ผู้เข้ารับการฟื้นฟู เห็นคุณค่าของ พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ที่ให้โอกาสเข้ารับการฟื้นฟู พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 40.2 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 38.5 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 18.0 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 แสดงว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟู เห็นคุณค่าของ พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ที่ให้โอกาสเข้ารับการฟื้นฟู อยู่ในระดับมาก

- การบำบัดให้ผลเป็นที่น่าพอใจ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสามารถลด เลิกการเสพยาเสพติด และพ้นการฟื้นฟู พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ร้อยละ 63.1 มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 17.2 มีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 13.1 มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 แสดงว่า การบำบัดให้ผลเป็นที่น่าพอใจ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสามารถลด เลิกการเสพยาเสพติด และพ้นการฟื้นฟู อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในภาพรวมทัศนคติของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 แสดงว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีทัศนคติอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.8

ภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ขั้นตอนการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
ขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	3.72	0.43	มาก
ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์ฯ	3.51	0.34	มาก
ขั้นตอนการชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี	3.46	0.81	ปานกลาง
ขั้นตอนการสอบสวน	3.14	0.39	ปานกลาง
รวม	3.50	0.25	มาก

ตารางที่ 4.8 จากผลการศึกษาปรากฏว่า ทักษะคิดต่อขั้นตอนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25 เมื่อพิจารณาตามขั้นตอน พบว่า ทักษะคิดต่อขั้นตอนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 สูงสุดในขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.72 รองลงมาได้แก่ ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือติดยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเฉลี่ยโดยรวม 3.51 ขั้นตอนการชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.46 และน้อยที่สุดได้แก่ขั้นตอนการสอบสวน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.14 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร โดยผู้ศึกษาได้ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบความมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยการหาค่า t-test และ F-test และผู้ศึกษาได้นำตัวแปรต่าง ๆ มาเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 คุณลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับทักษะคิดต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับทักษะคิดต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ตารางที่ 4.9

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับทักษะคิดต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

เพศ	N	\bar{x}	S.D.	t.	Sig.
ชาย	80	3.51	0.24	0.699	0.486
หญิง	42	3.48	0.25		
รวม	122				

จากตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศกับทัศนคติต่อการดำเนินงาน พบว่า เพศชายมีทัศนคติต่อการดำเนินงานเฉลี่ย 3.51 ส่วนเพศหญิงมีทัศนคติต่อการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ย 3.48 จะเห็นได้ว่า เพศหญิงมีทัศนคติต่อการดำเนินงานมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.486$) แสดงว่าเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ตารางที่ 4.10

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างอายุกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

อายุ	N	\bar{x}	S.D.
น้อยกว่า 20	21	3.46	0.29
20-30	64	3.49	0.23
31-40	24	3.52	0.28
41-50	10	3.54	0.20
มากกว่า 50	3	3.60	0.19
รวม	122	3.50	0.25

ตารางที่ 4.11

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างอายุกับทัศนคติต่อการดำเนินงานพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	0.083	0.021	0.337	0.853
ภายในกลุ่ม	117	7.187	0.061		
รวม	121	7.270			

จากตารางที่ 4.10 และ 4.11 ผลการศึกษาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบความนัยสำคัญทางสถิติโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับทัศนคติต่อการดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.60 ในขณะที่ผู้กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.46 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.853$) แสดงว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ตารางที่ 4.12

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างสถานภาพกับทัศนคติ
ต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

สถานภาพสมรส	N	\bar{x}	S.D.
โสด	72	3.52	0.23
สมรส	37	3.49	0.26
หย่าร้าง	13	3.42	0.26
รวม	122	3.50	0.25

ตารางที่ 4.13

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างสถานภาพสมรสกับทัศนคติ
ต่อการดำเนินงาน พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	0.096	0.048	0.793	0.455
ภายในกลุ่ม	119	7.174	0.060		
รวม	121	7.270			

จากตารางที่ 4.12 และ 4.13 ผลการศึกษาความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบความนัยสำคัญทางสถิติโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับทัศนคติต่อการดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.52 ในขณะที่ผู้กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.4 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.455$) แสดงว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีสถานภาพต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ตารางที่ 4.14

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างระดับการศึกษากับทัศนคติ
ต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

สถานภาพสมรส	N	\bar{x}	S.D.
ประถมศึกษา	30	3.48	0.24
มัธยมศึกษาตอนต้น	44	3.51	0.25
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	20	3.47	0.22
อนุปริญญา/ปวส.	15	3.52	0.30
ปริญญาตรี	4	3.54	0.17
ไม่ได้เรียนหนังสือ	9	3.53	0.25
รวม	122	3.50	0.25

ตารางที่ 4.15

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระดับการศึกษากับทัศนคติ
ต่อการดำเนินงาน พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	5	0.044	0.009	0.142	0.982
ภายในกลุ่ม	116	7.226	0.062		
รวม	121	7.270			

จากตารางที่ 4.14 และ 4.15 ผลการศึกษาความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบความนัยสำคัญทางสถิติโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับทัศนคติต่อการดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.54 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.47 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.853$) แสดงว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่แตกต่างกัน

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับทัศนคติต่อการดำเนินงาน
ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ตารางที่ 4.16

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างอาชีพกับทัศนคติ
ต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

อาชีพ	N	\bar{x}	S.D.
รับจ้างทั่วไป	45	3.52	0.27
นักเรียน/นักศึกษา	19	3.53	0.24
ค้าขาย	18	3.55	0.21
ลูกจ้าง/พนักงานห้างร้าน	20	3.41	0.22
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	20	3.45	0.25
รวม	122	3.50	0.25

ตารางที่ 4.17

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างอาชีพกับทัศนคติ
ต่อการดำเนินงานพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	0.275	0.069	1.148	0.337
ภายในกลุ่ม	117	6.995	0.060		
รวม	121	7.270			

จากตารางที่ 4.16 และ 4.17 ผลการศึกษาความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบความนัยสำคัญทางสถิติโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับทัศนคติต่อการดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.55 ในขณะที่ผู้กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้าง/

พนักงานห้างร้านมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.41 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.337$) แสดงว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่แตกต่างกัน

6. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการวินิจฉัยกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ตารางที่ 4.18

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างผลการวินิจฉัย กับ
ทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ผลการวินิจฉัย	N	\bar{x}	S.D.
เป็นผู้เสพ	56	3.51	0.23
เป็นผู้ติดยาเสพติด	59	3.49	0.27
เป็นผู้เสพและติดยาเสพติด	7	3.50	0.26
รวม	122	3.50	0.24

ตารางที่ 4.19

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างผลการวินิจฉัย กับทัศนคติ
ต่อการดำเนินงาน พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	0.034	0.011	0.187	0.905
ภายในกลุ่ม	118	7.235	0.061		
รวม	121	7.270			

จากตารางที่ 4.18 และ 4.19 ผลการศึกษาความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบความนัยสำคัญทางสถิติโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการวินิจฉัยกับทัศนคติต่อการดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการวินิจฉัยว่า เป็นผู้เสพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.51 ในขณะที่ผู้กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการวินิจฉัยว่าเป็นเป็นผู้ติดยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.49 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.905$) แสดงว่าผู้เข้ารับการรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีผลการวินิจฉัยต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่แตกต่างกัน

7. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในการเสพยาติดกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ตารางที่ 4.20

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างระยะเวลาในการเสพยาเสพติด กับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ระยะเวลาการเสพยาเสพติด	N	\bar{x}	S.D.
ต่ำกว่า 1 ปี	43	3.53	0.22
1-2 ปี	36	3.43	0.26
3-5 ปี	11	3.57	0.19
6-10 ปี	18	3.54	0.29
10 ปีขึ้นไป	14	3.44	0.22
รวม	122	3.50	0.25

ตารางที่ 4.21

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระยะเวลาในการเสพยาเสพติด
กับทัศนคติต่อการดำเนินงานพระราชบัญญัติฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	0.310	0.077	1.302	0.273
ภายในกลุ่ม	117	6.960	0.059		
รวม	121	7.270			

จากตารางที่ 4.20 และ 4.21 ผลการศึกษาความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบความนัยสำคัญทางสถิติโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในการเสพยาเสพติดกับทัศนคติต่อการดำเนินงาน ผลการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการเสพยาเสพติด 3-5 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.57 ในขณะที่ผู้กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการเสพยาเสพติด 1-2 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.43 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.273$) แสดงว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีผลการวินิจฉัยต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่แตกต่างกัน

8. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประวัติการกระทำความผิดกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ตารางที่ 4.22

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างประวัติการกระทำความผิด
กับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ประวัติการกระทำความผิด	N	\bar{x}	S.D.
ไม่เคย	64	3.50	0.24
เคย แต่ไม่ถูกจับกุม	48	3.52	0.25
เคย และเคยถูกจับกุม	10	3.43	0.27
รวม	122	3.50	0.25

ตารางที่ 4.23

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างประวัติการกระทำความผิด
กับทัศนคติต่อการดำเนินงานพระราชบัญญัติฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	0.058	0.029	0.483	0.618
ภายในกลุ่ม	119	7.211	0.061		
รวม	121	7.270			

จากตารางที่ 4.22 และ 4.23 ผลการศึกษาความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบความนัยสำคัญทางสถิติโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประวัติการกระทำความผิดกับทัศนคติต่อการดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยกระทำความผิดแต่ไม่ถูกจับกุม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.52 ในขณะที่ผู้กลุ่มตัวอย่างที่มีเคย และเคยถูกจับกุม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.43 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.618$) แสดงว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีประวัติการกระทำความผิดต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่แตกต่างกัน

9. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างฐานความผิดกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ตารางที่ 4.24

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างฐานความผิดกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ฐานความผิด	N	\bar{x}	S.D.
เสพยาเสพติด	96	3.50	0.25
เสพและมีไว้ในครอบครอง	21	3.47	0.23
เสพและมีไว้ในครอบเพื่อจำหน่าย	2	3.59	0.54
รวม	122	3.50	0.25

ตารางที่ 4.25

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างฐานความผิดกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	0.049	0.016	0.266	0.850
ภายในกลุ่ม	118	7.221	0.061		
รวม	121	7.270			

จากตารางที่ 4.24 และ 4.25 ผลการศึกษาความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบความนัยสำคัญทางสถิติโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างฐานความผิดกับทัศนคติต่อการดำเนินงาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เสพและมีไว้ในครอบเพื่อจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.59 ในขณะที่ผู้กลุ่ม

ตัวอย่างที่เสพและมีไว้ในครอบครอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.47 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.850$) แสดงว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีประวัติการกระทำผิดต่างก็มีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่แตกต่างกัน

10. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประวัติการบำบัดรักษากับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ตารางที่ 4.26

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างประวัติการบำบัดรักษากับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ประวัติการบำบัดรักษา	N	\bar{x}	S.D.	t.	Sig.
ไม่เคย	78	3.49	0.26	-0.258	0.797
เคย	44	3.50	0.23		
รวม	122				

จากตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างประวัติการบำบัดรักษากับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 พบว่า ผู้ที่ไม่เคยเข้ารับการบำบัดรักษามาก่อน มีค่าเฉลี่ย 3.49 ส่วนผู้ที่เคยเข้ารับการบำบัดรักษามาก่อน มีค่าเฉลี่ย 3.50 จะเห็นว่า ผู้ที่เคยเข้ารับการบำบัดรักษามากกว่าผู้ที่ไม่เคย เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.797$) แสดงว่าผู้ที่ไม่เคยและเคยเข้ารับการบำบัดรักษาเสพติด ไม่แตกต่างกัน

11. สรุปภาพรวมเปรียบเทียบระหว่างตัวแปร

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรสามารถสรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 โดยภาพรวมนั้น เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าเพศที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่ต่างกัน

8. ผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างประวัติการกระทำความผิดกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 โดยภาพรวม นั้น เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติ F-test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.618 แสดงว่าประวัติการกระทำความผิดที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

9. ผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างฐานความผิดกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 โดยภาพรวมนั้น เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติ F-test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.850 แสดงว่าฐานความผิดที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

10. ผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างประวัติการบำบัดยาเสพติดกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 โดยภาพรวมนั้น เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติ F-test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.797 แสดงว่าประวัติการบำบัดยาเสพติดที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4.27

สรุปภาพรวมการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปร

การทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปร	ค่า Sig	ผลการทดสอบ	
		แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
เพศกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	0.468		✓
อายุกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	0.853		✓
สถานภาพกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	0.455		✓
ระดับการศึกษากับทัศนคติต่อการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	0.982		✓

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

การทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปร	ค่า Sig	ผลการทดสอบ	
		แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	0.337		✓
ผลการวินิจฉัยกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	0.905		✓
ระยะเวลาในการเสพยาเสพติดกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	0.273		✓
ประวัติการกระทำความผิดกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	0.618		✓
ฐานความผิดกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	0.850		✓
ประวัติการบำบัดยาเสพติดกับทัศนคติต่อการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	0.797		✓

ส่วนที่ 4 การอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อขั้นตอนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ของผู้บำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของกรมคุมประพฤติในเขตกรุงเทพมหานคร” กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ที่มีต่อขั้นตอนการดำเนินงานทั้ง 4 กระบวนการ ได้แก่ ขั้นตอนการสอบสวน ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์ฯ ขั้นตอนการชะลอการฟ้องฯ ขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยปรากฏข้อมูลที่เป็นประเด็นสำคัญในการนำมาอภิปรายผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน/ลักษณะส่วนบุคคลของผู้บำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้บำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่พบมากที่สุดคือ เพศชาย มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีประวัติเคยทำความผิดและถูกจับกุมมาแล้ว และไม่เคยเข้ารับการบำบัดมาก่อน แสดงให้เห็นว่า ผู้บำบัดฟื้นฟูที่พบว่าเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงนั้น อาจเป็นเพราะ ผู้ชายมีความกล้าเสี่ยง กล้าได้กล้าเสีย เกี่ยวกับยาเสพติด มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นด้วยแล้วทำให้เกิดการอยากรู้และอยากลองด้วยความคึกคะนองตามวัย ส่วนใหญ่จบการศึกษามาน้อยทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพที่มีความมั่นคง

2.ทัศนคติต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

ผลการศึกษาในขั้นตอนการดำเนินงาน พบว่า ผู้บำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีทัศนคติต่อขั้นตอนการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งในแต่ละขั้นตอน ที่นำมาอภิปรายเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานปรากฏผล ดังนี้

1. ขั้นตอนการสอบสวน

จากผลการศึกษาโดยภาพรวมพบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่มีทัศนคติปานกลาง

ทัศนคติของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อขั้นตอนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ในส่วนของขั้นตอนการสอบสวนอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.14 โดยผู้เข้ารับการฟื้นฟูเห็นด้วยกับการจับกุมยาเสพติดต้องจับได้ขณะที่เสพจริงมากที่สุด ค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.79 รองลงมาได้แก่ยอมรับว่าตำรวจจับกุมเพราะทำผิดจริง ค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.75 และน้อยที่สุดได้แก่ตำรวจใช้หลักฐานยืนยันในการจับกุมเหมาะสม ค่าเฉลี่ยโดยรวม 1.45

จากผลการศึกษาในขั้นตอนนี้ พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีทัศนคติเห็นด้วยปานกลางกับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ในขั้นตอนของการสอบสวน โดยเห็นว่าตำรวจใช้หลักฐานยืนยันในการจับกุมท่านไม่เหมาะสม การใช้หลักฐานการตรวจปัสสาวะสีม่วงเป็นหลักฐานเพียงพอในการส่งฟ้องผู้เสพยาเสพติด การจับกุมต้องจับได้ในขณะที่เสพจริงและตำรวจให้ความเป็นธรรมกับผู้ถูกจับกุมทุกคนอย่างเท่าเทียม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ ปลั่งเกียรติยศ (2547) เรื่อง “ทัศนคติของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (ลาดหลุมแก้ว) ต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.

2545” ที่พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีทัศนคติเห็นด้วยกับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ของตำรวจและพนักงานสอบสวน โดยเห็นว่านโยบายการกวาดล้างยาเสพติดอย่างจริงจังเป็นเรื่องที่ดี แต่การจับกุมผู้ต้องหาติดยาเสพติดแต่ละรายนั้นจำเป็นต้องมีหลักฐานที่เพียงพอ และผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดถูกจับกุมเพราะกระทำผิดจริง อย่างไรก็ตาม ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังคงเห็นว่าตำรวจไม่ได้จับกุมผู้เสพยาเสพติดทุกคน

ในการแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดนั้น กระบวนการยุติธรรมมีหน้าที่มีหน้าที่โดยตรง ได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ นับว่าองค์การดังกล่าวมีความสำคัญยิ่ง โดยเฉพาะตำรวจเป็นกระบวนการยุติธรรมเบื้องต้นที่จะให้ความเป็นธรรมกับคู่กรณีทุกฝ่าย มีหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในขั้นต่อไป ในส่วนของตำรวจผู้ที่มีหน้าที่สอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเรียกว่า “พนักงานสอบสวน” จะเป็นผู้ทำหน้าที่ในการสอบสวน ปากคำผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา พยานและรวบรวมพยานหลักฐานทางคดีทั้งหมด โดยมีความเห็นวินิจฉัยรูปคดีจากพยานหลักฐานว่าควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้องผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด การสอบสวนจึงเป็นหัวใจในการปฏิบัติงานของตำรวจ คือจุดเริ่มต้นของกระบวนการยุติธรรม)

2. ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือติดยาเสพติด

ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีทัศนคติเห็นด้วยมาก เกี่ยวกับการดำเนินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 โดยเห็นว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ควรทำการชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ วิธีการ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการตรวจพิสูจน์ ก่อนดำเนินการตรวจพิสูจน์ นอกจากนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ควรให้คำแนะนำหรือให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการตรวจพิสูจน์แก่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูทุกคน ทั้งนี้ศาลควรสั่งให้ตรวจพิสูจน์โดยไม่ต้องมีการสืบพยาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระพันธ์ ณ ลำปาง เรื่อง “ปัญหา ในขั้นตอนการตรวจพิสูจน์ ปัญหาที่พบคือ ระยะเวลาดังกล่าวเจ้าหน้าที่ต้องสอบปากคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ เกี่ยวกับประวัติภูมิหลังทางสังคม พฤติกรรมการกระทำผิดและความผิดและสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ สอบปากคำผู้ปกครองหรือพยาน การไปตรวจสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ให้แล้วเสร็จ ในการตรวจพิสูจน์ คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพยาหรือผู้ติดยาเสพติดและกำหนดแผนฟื้นฟูสมรรถภาพจากรายงานของเจ้าหน้าที่ และก่อนจะที่จะเข้ารับการตรวจพิสูจน์เจ้าหน้าที่ทุกคนต้องมีการชี้แจงในรายละเอียดต่าง ๆ ของการตรวจพิสูจน์ เพื่อให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ทราบด้วย

3. ขั้นตอนการชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี

ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีทัศนคติเห็นด้วยปานกลาง เกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ในขั้นตอนการฟ้องศาลดำเนินคดีระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยเห็นว่าหากผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่น่าพอใจ อัยการควรสั่งยกฟ้องและยุติการดำเนินคดี แต่หากกรณียาเสพติดไม่มีการฟื้นฟู อัยการสั่งยื่นฟ้องต่อศาลทันที ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวลักษณ์ ปลั่งเกียรติ (2546) เรื่อง "ทัศนคติของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (ลาดหลุมแก้ว) ต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545" ที่พบว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีทัศนคติในทางเห็นด้วยกับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 โดยเห็นว่า อัยการควรรอผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ก่อนทำการสั่งฟ้อง และหากผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่น่าพอใจ ควรสั่งไม่ฟ้องและยุติการดำเนินคดี ในกรณีวินิจฉัยผลการฟื้นฟูควรมีเกณฑ์ในการใช้ดุลยพินิจให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

4. ขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีทัศนคติเห็นด้วยมาก เกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ในขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยเห็นว่า พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ทำให้ผู้ติดยาเสพติดสามารถเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้ทันที โดยไม่มีความผิดกฎหมาย พร้อมกันนี้รัฐบาลยังจัดให้มีการบำบัดและฟื้นฟู การฝึกอบรมด้านอาชีพ และการปรับสภาพแวดล้อมให้แก่ผู้เสพยาเสพติดอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้เสพยาสามารถกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างปกติสุข เป็นการให้โอกาสแก่ผู้กระทำผิดในคดียาเสพติดได้มีโอกาสกลับตัวเป็นคนดี ผลที่ตามมาคือ ช่วยลดจำนวนผู้เสพยาเสพติด งานวิจัยของ เสาวลักษณ์ ปลั่งเกียรติ (2547) เรื่อง "ทัศนคติของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (ลาดหลุมแก้ว) ต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545" ที่พบว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีทัศนคติในทางเห็นด้วยกับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ของตำรวจและพนักงานสอบสวน โดยเห็นว่านโยบายการกวาดล้างยาเสพติดอย่างจริงจังเป็นเรื่องที่ดี แต่การจับกุมผู้ต้องหาคดียาเสพติดแต่ละรายนั้นจำเป็นต้องมีหลักฐานที่เพียงพอ และผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดถูกจับกุมเพราะกระทำผิดจริง อย่างไรก็ตามผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังคงเห็นว่าตำรวจไม่ได้จับกุมผู้เสพยาเสพติดทุกคน